

[Aksel Larsen.]

Vi er jo klar over, at det gør det nødvendigt, at selve skalaen for tilsvarende af stabiliseringslånet bliver ændret, og vi har også stillet forslag til en sådan ændring af skalaen. Vi erkender, at det muligvis kunne være gjort en lille smule bedre, men vi er jo i den situation, at vi ikke råder over de dygtige folk i så henseende, som finansministeriet råder over, så vi har måttet indskrænke os til at stille det forslag til skala, som man finder i vort ændringsforslag nr. 3. Jeg er ikke i stand til at sige, hvor meget stabiliseringslånet ville give, hvis dette ændringsforslag blev vedtaget, men det vil finansministeriet jo sikkert allerede have udregnet.

Vi er endvidere opmærksomme på spørgsmålet om de gifte og sambeskattede. Det er vel nok sådan, at en væsentlig del af de jævne mellemindkomster, der rammes, rammes, fordi både mand og kone har indtægt ved erhvervsarbejde; deres indtægter slås sammen af skattevæsenet, de bliver sambeskattet. Vi synes, det er urimeligt, at de skal svare stabiliseringslån, medmindre de har en ganske høj samlet indtægt. Vi ved godt, at der er mulighed for et nedslag på indtil 2 000 kr. i indtægten for hustruer, der har selverhverv, men det forekommer os ikke at være tilfredsstillende i dette tilfælde — ja, det gør det for resten ikke i det hele taget. Vi er af den mening, at hvis man ikke vil ophæve sambeskatningen — jeg kan godt se, at der er mange ting, der gør dette vanskeligt — burde man indrømme et større såkaldt hustrufradrag end maksimum 2 000 kr. Nu er det jo ikke ligningsloven, vi har til behandling her, det er forslag til lov om stabiliseringslån, men det forekommer mig i hvert fald, at man vil foretage en retfærdighedshandling, hvis man forhøjer de 2 000 kr. til 4 000 kr. Sådan som vi har udformet vort ændringsforslag, bliver det ganske vist mere end en fordobling, idet der i ligningsloven står, at skattevæsenet foretager et fradrag på indtil halvdelen af hustruens indkomst, dog højst 2 000 kr. Hvis man indførte en tilsvarende bestemmelse i loven om stabiliseringslån, ville det altså blive halvdelen af hustruens indkomst, dog højst 4 000 kr. Vi er af den opfattelse, at det rimeligste og retfærdigste vil være — det gælder for

skatteloven, men det gælder i særdeleshed for stabiliseringslånsloven — om man rent ud siger: de første 4 000 kr. af hustruens indtægt ved selvstændigt erhvervsarbejde beskattes ikke, eller dem skal der ikke svares stabiliseringslån af, de går ikke ind under skalaindkomsten. Det er det, vi har foreslået i vort ændringsforslag nr. 2, og jeg vil meget indtrængende anbefale dette til det høje tings velvilje og til vedtagelse.

Hvis vore ændringsforslag vedtages, er det klart, at dermed er ikke regeringens kriselovskompleks som helhed blevet bedre, men så er i hvert fald dette lovforslag om et såkaldt stabiliseringslån blevet mere retfærdigt over for dem med de laveste mellemindtægter, og så bliver det for os mere acceptabelt. Vi vil altså indtrængende henstille til tinget i almindelighed og til regeringspartierne i særdeleshed at benytte den tid, der endnu er, til at overveje vore ændringsforslag, og vi håber, at man kan stemme for dem.

Axel Kristensen: Inden jeg går over til at tale om selve lovforslaget, vil jeg gerne sige noget om den form, behandlingen i udvalget har haft. Spørgsmålet om vor stilling til deponeringsordningen skal jeg komme til senere.

Der har været talt meget om samarbejde, men jeg synes, at den form, udvalgsarbejdet har haft, ikke egentlig virker fremmende for samarbejdet. Vi afholdt et ganske kort udvalgs-møde, hvor man egentlig kun drøftede, hvorvidt regeringen ville gå over på en deponeringsordning i stedet for tvangslånet. Det varede en snes minutter. Derefter bliver vi indkaldt til et udvalgs-møde med dagsorden: afgivelse af betænkning. Flertalspartierne havde altså slet ikke tænkt sig, at man skulle gennemgå lovforslaget i enkeltheder. Men selv om vi ikke kan tiltræde princippet, kunne vi måske alligevel gøre bemærkninger om enkeltheder i forslaget; selv om vi ikke ville stemme for det, kunne vi dog måske give oplysninger, som kunne medvirke til, at regeringen og flertalspartierne ændrede deres syn på sagen.

På dette møde skete der altså ikke noget. Så blev vi indkaldt til et nyt møde, hvor der forelå et trykt udkast til betænkning fra flertallet. Heri henvises der til ting som drøftet i udvalget, som man ikke har drøf-